

Цінність системи безперервних поліпшень полягає не лише в зростанні ефективності функціонування без значних інвестицій і революційних змін процесів, а і в тому, що, створивши нову філософію прагнення до досконалості, менеджмент створює передумови формування самонавчального, такого, що самоорганізується, підприємства, орієнтованого на довгострокове ефективне функціонування. При цьому в якості мети поліпшень ставиться максимально можливе усунення втрат, що виникають з різних причин, а також політика енергозбереження.

ОСОБЛИВОСТІ ПЛАНУВАННЯ ЛОГІСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Мельникова К.В.

Науковий керівник – Новікова М.М., д-р екон. наук, професор

Для досягнення цільових показників розвитку підприємств необхідно планувати логістичну діяльність підприємства, використовувати методики оцінювання економічного потенціалу, з урахуванням всіх напрямів діяльності суб'єкту господарювання. Вибір і обґрунтування стратегії розвитку підприємства вимагає обґрунтування економіко-математичних транспортних моделей, що враховують логістичну інфраструктуру, локалізацію потенційних споживачів, функціонуючі і планові ринки збуту. Стабільні ресурсні поставки для потреб інфраструктурного розвитку можливі тільки при збалансованому функціонуванні закупівельної, виробничої і розподільної діяльності. Своєчасне ресурсне забезпечення підприємств, сприятиме формуванню ефективної логістичної інфраструктури [1].

Довгострокове стійке функціонування підприємств може бути забезпечене тільки при наявності розвинутої системи планування його стратегічного розвитку та розвитку окремих підсистем.

Планування логістичної діяльності являє собою процес формування управлінських рішень, конкретних заходів та термінів їх виконання для досягнення поставлених цілей в майбутньому.

При здійсненні стратегічного планування логістичної діяльності запропоновано враховувати такі фактори:

– економіко-географічне розташування підприємства, його основних постачальників й споживачів, а також всієї необхідної логістичної інфраструктури;

– необхідність стратегічного планування розвитку підприємств з урахуванням стадійності їх життєвого циклу, а також впровадження інновацій, у тому числі логістичного спрямування;

– зміни економічного, інноваційного, соціального, правового, екологічного, технічного і технологічного характеру можуть привести до істотної зміни обсягів потреби або до можливості нетрадиційного використання деяких видів продукції;

– тенденція до насичення ринку призводять до посилення невизначеності зовнішнього середовища і посилення конкуренції. Що в свою чергу вимагає гнучкості стратегій розвитку і наявності механізмів їх оперативного перегляду на основі систематично здійснення моніторингу результативності діяльності підприємств;

– специфічність логістичної діяльності як об'єкта управління призводить до того, що підприємства не можуть ефективно функціонувати і розвиватися без узгодження стратегій розвитку на рівнях регіону і галузі.

Ефективність стратегічного розвитку логістичної діяльності пропонується забезпечити на основі таких принципів:

– цілісності і єдності основних принципів і методології стратегічного планування на різних рівнях;

– вимірюваності цілей. Повинна бути забезпечена можливість оцінки досягнення цілей з використанням кількісних і якісних цільових показників (індикаторів), критеріїв і методів їх оцінки.

– впорядкованості повноважень. Створення на підприємстві міжфункціональних груп фахівців, розмежування повноважень і відповідальності при плануванні і здійсненні діяльності з вирішення стратегічних і тактичних завдань;

– безперервності в розробці і реалізації планів і програм підприємств;

– плановірності при здійсненні діяльності в стратегічній перспективі заздалегідь виробленого плану, послідовності дій, певною системою;

– узгодженості документів по пріоритетах, цілям, завданням, заходам, показниками, ресурсів і термінів реалізації;

– результативності та ефективності вибору способів і методів досягнення стратегічних цілей повинен ґрунтуватися на необхідності отримання заданих результатів з найменшими витратами ресурсів;

– реальних можливостей при визначенні цілей і завдань необхідно виходити з можливостей їх досягнення і рішення у встановлені терміни з урахуванням ресурсних обмежень і ризиків;

– ресурсної забезпеченості. При розробці та затвердженні документів стратегічного планування повинні бути визначені джерела фінансового та іншого ресурсного забезпечення заходів з урахуванням об'єктивно існуючих обмежень.

1. Новікова М. М. Механізм управління логістичними витратами на промисловому підприємстві / М. М. Новікова, Н. О. Кондратенко, М. В. Волкова. Збірник наукових праць ЧДТУ. Серія: Економічні науки, 2018. – Вип. 49. – С. 91 – 98.

ПРИНЦИПИ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Казаків В.В.

Науковий керівник – Кондратенко Н.О., д-р екон. наук, професор

Інновація є досить складною, багатогранною проблемою, яка зачіпає весь комплекс відносин дослідження, виробництва, збуту. Величезне значення в підвищенні її ефективності належить менеджменту. Безперервний процес відкриття нових знань і застосування їх у суспільному виробництві, тобто безперервний процес впровадження інновацій, називається науково-технічним прогресом [1].

Інновації бувають двох основних форм:

- 1) еволюційна форма, втілюється в насиченні промисловості, поступово вдосконалюється технікою;
- 2) революційна форма, втілюється в технологічних проривах, що характеризуються абсолютно новими технологічними процесами і принципами роботи машин.

Під сутністю інноваційної діяльності розуміється її внутрішній зміст, що виражається у взаємозв'язку всіх різноманітних властивостей і відносин, що виявляються в різних формах існування: наукова, проектно-конструкторська, технологічна діяльність, досвідчені розробки, робота з освоєння нововведень у виробництві, їхньої реалізації. Змістом інноваційної діяльності є єдність всіх складових її елементів, властивостей, внутрішніх процесів, зв'язків, протиріч і тенденцій. Воно виражається у взаємозалежній і ефективній діяльності по доведенню науково-технічних ідей, винаходів, розробок до результату, придатного до практичного використання, що припускає цілий комплекс наукових, технологічних, організаційних, фінансових і комерційних заходів, у своїй сукупності приводячих до інновацій [2].

Поняття інноваційної діяльності тісно пов'язане з поняттям «інноваційного потенціалу», під яким розуміється сукупність кадрових, матеріально-технічних, інформаційних і фінансових ресурсів, що обслуговуються відповідною інфраструктурою, призначена для реалізації нововведень. Інноваційний потенціал будь-якого господарського су-